

-721-
36
//
✓

Zpráva o protištátnej činnosti Dr. Jána Kempného

a spol.

Činnosť, ktorú vyvíjala skupina intelektuálov, ktorí sa sdružili okolo býv. generálneho tajomníka DS Dr. Jána Kempného, možno charakterizovať ako podvratnú činnosť voči ČSR. Tieto osoby, ačkoľvek zastávaly v ČSR vysoké funkcie jak v živote politickom tak aj v živote hospodárskom, poberaly od republiky vysoké platy, predsa boli nepriateľmi tejto republiky. Zo svojho stredu vysielali poslov k predstaviteľom protištátnej zahraničnej slovenskej emigrácie a vošli tak v priamy a nepriamy styk s cudzími činiteľmi, usilujúcimi o rozbitie ČSR, t. j. s Ďurčanským, Kirschbaumom, Karolom Sidorom a Petrom Prídavkom.

Okrem toho niektorí členovia tejto skupiny prijímali i spojky zahraničnej emigrácie, ktoré boli vysielané Slovenským akčným výborom a Slovenským revolučným odbojom. Schôdzky tejto skupiny intelektuálov konaly sa poväčšine na byte Dr. Jána Kempného a niekedy na byte Ing. Jurčoviča, Dr. Ladislava Rmana. Dr. Obtulovič zúčastnil sa taktiež týchto schôdzok, avšak len v nepatrnej miere, avšak členovia tejto skupiny, ak chceli nejakú poradu, radili sa s týmto priamo v jeho advokátskej kancelárii.

Osoby, ktoré sa zúčastňovali týchto schôdzok, boli nasledovné: Dr. Ján Kempný, Dr. Jozef Staško, Pavel Čarnogurský, Ing. Štefan Horváth, Ing. Ferdinand Jurčovič, Dr. Jozef Kosorín, Dr. Jozef Mikuš a Dr. Ladislav Rman a niekedy

722-37
63

ako je horeuvedené, tiež Dr. Ľudovít Obtulovič.

O Dr. J. Kempnom je tunajšiemu úradu známe iba to, čo vypovedaly jednotlivé osoby, ktoré s ním boli v styku pri príležitosti vyšetrovania protištátneho sprísahania, nakoľko tento odoprel orgánom štátnej bezpečnosti, ktoré ho sa tým účelom prišli vypočúvať na súd, výpoveď.

Dr. Ján Kempný zúčastnil sa všetkých jednaní o vytvorení tretej politickej strany, v ktorej mali byť organizovaní katolíci - býv. ľudáci. Nakoľko toto sa nepodarilo, bola vytvorená dohoda medzi DS a ľudákmi a spoločnom postupe vo veciach politických v rámci DS, ktorej tvorcom bol Dr. Kempný, kanonik Cvinček a Pavel Čarnogurský. Dr. Ján Kempný prijal v júli 1946 spojku zahraničnej emigrácie a splnomocnenca SRO Rudolfa Komandera, ktorého informoval o politických udalostiach na Slovensku, o hlasovaní v parlamente a Komandera mu popísal snahy a prácu emigrácie a sdelil obsah memoránd, ktoré predložil Dr. Ľurčanský mikrovej konferencii v Paríži. Vtedy tiež sľúbil Dr. Kempný R. Komanderovi, že môže tlmočiť zahraničnej emigrácie ochotu k spolupráci jak jeho, tak i krúžku poslancov okolo neho shromaždených. Na otázku Komandera, či by on a krúžok jeho poslancov boli ochotní vstúpiť do opozície v tom prípade, že by to zahraničná emigrácia žiadala, odpovedal, že by bol tento požiadavok ochotný splniť. Druhý raz navštívil Komandera Dr. Kempného pri svojej druhej kuriernej návšteve na Slovensku v júli 1947. Vtedy už Kempný s Komanderom tak otvorene nehovoril, pretože bol opatrný vzhľadom k tomu, že sa stal predmetom častých útokov tlače.

Toto vypovedá vo svojej zápisničnej výpovedi Rudolf Komandera.

Dr. Jozef Mikuš vo svojej výpovedi uvádza, že ešte pred oslobodením schádzal sa Dr. Kempný v krúžku osôb tzv. "čierna opozícia" s Dr. Ďurčanským a keď Dr. Ďurčanský bol rozhodnutý, že odíde do emigrácie, vyzýval všetkých prítomných a teda i Dr. Kempného, aby v obnovenej ČSR pracovali v intenciách býv. autonomistického hnutia.

Dr. Juraj Rajec uviedol, že gen. tajomník DS Dr. Kempný má spojenie na Ďurčanského a ďalej uvádza, že Dr. Kempný bol hlavným reprezentantom ľudákov v DS, čo sám svojimi článkami v novinách a celou svojou politikou potvrdzoval. Okrem toho Rajec dostával od Dr. Ďurčanského listy protištátneho obsahu a vždy tam bola zmienka, aby o obsahu týchto listov bol vyrozumieť tiež Dr. Kempný.

Podobne vypovedá i Čbuch a síce v tomto smysle: "O tzv. piešťanskom manifeste a tzv. sjazde noveludákov v januári 1945, kde vedúcou osobou bol Dr. Ďurčanský, dozvedel sa iba neskôr a to len z novin a potom z jedného listu Dr. Ďurčanského, ktorý mi naznačil, že dnes na Slovensku treba presadzovať ten program, ktorý on v tom čase jednotlivým osobám dal." Jednou z týchto osôb bol aj Dr. Kempný. Okrem toho vypovedá Čbuch, že v jednom liste Dr. Ďurčanského z februára 1947 bol vyzvaný, aby sa vo veciach finančných a podpisových okrem iných osôb obrátil na Dr. Kempného.

Okrem toho sa Dr. Kempný zúčastňoval referátov osôb, ktoré touto skupinou boli odosielané do zahraničia a tam naväzovaly styk s vedúcimi šiniteľmi protištátneho hnutia zahraničnej slovenskej emigrácie. Ďalej vedel tiež o listoch, ktoré Sidor z Ríma zasielal Pavlovi Čarnogurskému, ktorý bol taktiež jedným

724-
6539

členom tejto skupiny a v ktorých Sidor vyslovoval roztrpčenie nad výsledkom procesu s Dr. Tisom. Tieto listy čítal Pavel Čarnogurský na jednotlivých schôdkach.

Keď Peter Maxoň prišiel zo Švajčiarska a priniesol odkaz Dr. Gréberta, ktorý je emigrantom vo Švajčiarsku, že by bolo potrebné v záujme snáh slovenskej emigrácie o vybudovanie samostatného Slovenského štátu, aby význační slovenskí politici, ako bol Dr. Obtulovič, Dr. Staško, Dr. Kempný, Dr. Böhm a Frašťacký utiekli do zahraničia, zúčastňoval sa porád s Dr. Obtulovičom. Maxoňom a Staškom, akým spôsobom by sa dalo tieto previesť a prejednával s nimi tiež otázku finančného zaistenia v zahraničí. Dr. Kempný pri otázke finančného zaistenia a machinácií obchodných, ktoré na základe toho mali byť prevádzané - tak ako bude nižšie uvedené u Petra Maxoňa - prehlásil, že prednosta zásobovacieho odboru Povereníctva výživy Dr. Teren by tomuto iste bol prekážkou a preto že je treba, aby tento bol zamenený za vhodnú osobu, ktorá by bola ochotná s týmito obchodnými manipuláciami súhlasiť.

Podľa výpovedi svedkov, tiež Dr. Kempný s Dr. Bugárom obstarávali obháju Dr. J. Tisovi a sám potom sa zúčastnil sbierok peňazí na financovanie Tisovho procesu. Finančnému zaisteniu protištátnej slovenskej emigrácie navrhoval tiež Dr. Kempný, aby boli získané spoľahlivé osoby a firmy, prostredníctvom ktorých by sa táto otázka finančná dala realizovať.

Dr. Kempného navštívila tiež druhá spojka zahraničnej slovenskej emigrácie a sice Pero Paňko, ktorému sľúbil spoluprácu s emigráciou ako domáci politický činiteľ.

Z horeuvedeného vyplýva, že Dr. Ján Kempný bol dôležitým

činiteľom, s ktorým počítala slovenská emigrácia pre protištátnu činnosť, ktorej účelom bolo rozbitie ČSR a obnovenie samostatného Slovenského štátu.

Dr. Miloša Bugára, poslanca ÚNS a gen. tajomníka DS navštívil pri svojich kuriérnych cestách na Slovensko taktiež ako Dr. Kempného Rudolf Komandera, ovšem takým spôsobom, aby to neprišlo v známosť Dr. Kempnému. Dr. Bugár podal Komanderovi rozbor politickej situácie na Slovensku a v ČSR a prehlásil Komanderovi, že zahraničná emigrácia môže počítať s jeho podporou v ich snahách.

Dr. Bugára navštívil tiež Pero Paňko, ako ďalšia spojka protištátne činnnej slovenskej emigrácie a tejto takticí, ako Dr. Kempný, sľúbil spoluprácu ako domáci politický činiteľ. Paňko ho vtedy informoval všestranne o slovenskom akčnom výbore a slovenskom revolučnom odboji. Vtedy mu tiež Dr. Bugár sľúbil, že vo všetkých veciach, týkajúcich sa slovenskej emigrácie a ich snáh, sa môže na neho kedykoľvek obrátiť a že urobí pre nich všetko, čo mu bude možné.

Dr. Bugár zúčastnil sa tiež s Dr. Kempným získania advokáta pre Dr. J. Tisu.

Ján Priehradník vo svojej výpovedi vypovedá, že pri jednej schôdzke s Obuchom v Prahe spomenul Obuch Priehradníkovi, že má pokyn od Ďurčanského, aby tiež nejakým šikovným spôsobom zainteresoval do činnosti, ktorú Obuch a Priehradník prevádzali /: jednalo sa o protištátnu činnosť :/ Dr. Miloša Bugára.

Z horeuvedeného vyplýva, že Dr. Miloš Bugár bol považovaný zahraničnou slovenskou emigráciou pre činnosť za obnovenie Slovenského štátu ako osoba spoľahlivá a na neho sa jak prostredníctvom spojok, tak i prostredníctvom osôb, ktoré do protištát-

726
67

neho hnutia boli už na Slovensku zapojené, sa obracala,

Veľmi aktívnym členom skupiny Dr. Kempného bol Ing. Ferdinand Jurčovič. Ing. Jurčovič, ktorý po oslobodení ako kolaborant bol zaistený, stal sa najprv expertom na Povereníctve výživy a neskoršie námestkom gen. riaditeľa potravinárskeho zriadeného priemyslu na Slovensku. Tiež Ing. Jurčovič sa aktívne zúčastnil jednaní o založení tretej politickej strany, ktorá by sústredila ľudské živly.

Vo funkcii experta a vysokého úradníka na Povereníctve výživy vykonal Ing. Jurčovič služobnú cestu do Švajčiarska a do Londýna. Pri týchto služobných cestách vyhľadal vedúcich zahraničnej emigrácie Kirschbauma a Prídavka. Zo štátnych peňazí dal podporu Petrovi Prídavkovi v Londýne. Do styku s Kirschbaumom a Prídavkom vošiel Ing. Jurčovič na základe pokynov jednotlivých členov skupiny, hlavne Dr. Stašku, Dr. Kempní a ostatní členovia skupiny vedeli o tom, že Jurčovič navštívi pri svojich cestách protištátnych emigrantov.

Po návrate od Kirschbauma a Prídavka referoval vždy Ing. Jurčovič o tom, čo s týmito jednal. Referáty o tom mal na spoločných schôdkach skupiny. Na týchto schôdkach Ing. Jurčovič prekladal z angličtiny do češtiny anglické brožúry o vytvorení stredoeurópskej federácie, v ktorej Slovensko malo figurovať ako samostatný štát. Tieto brožúry priniesol si Ing. Jurčovič z Londýna, kde mu ich dal Peter Prídavok. Ďalej mu dal Peter Prídavok Ďurčanského brožúru o právnej kontinuite Slovenského štátu, v ktorej sa útočí proti ČSR a propaguje samostatný Slovenský štát. Tiež túto brožúru Ing. Jurčovič prečítal na schôdkach skupiny. Členovia skupiny pozorne vypočuli referáty Jurčoviča, jeho činnosť schvaľovali a debatovali o chystanej stre

-727-
68

doeurepskej federácii, v ktorej ČSR nemala figurovať ako samostatný jednotný štát, ale rozdelená na česko-moravskú časť a na Slovensko.

Ing. Štefan Horváth, Dr. Jozef Mikuš a Dr. Ladislav Ruman zúčastňovali sa schôdzok skupiny okolo poslanca Dr. Kempného a vypočuli referát Ing. Jurčoviča o jednaniach, ktoré mal s Prídavkom v Londýne a s Kirschbaumom vo Švajčiarsku.

Dr. Ivan Murín a Dr. Vojtech Bratinka dozvedeli sa od Ing. Ferdinanda Jurčoviča o jeho ceste a o všetkých tlačivách, ktoré doviezol, pri náhodnom stretnutí sa s týmto. O Dr. Ivanovi Murínovi bude ešte pojednávané samostatne.

Isidor "ančariš" navštívil v Taliansku Sidera a jednal s ním o slovenskej emigrácii a jej činnosti za účelom unovuzriadenia samostatného Slovenského štátu. Okrem toho snažil sa zabezpečiť slovenskej emigrácii finančné prostriedky a jednal o možnosti, či by sa dalo poslať do Vatikánu 9 miliónov Kčs, ktoré boli vybrané ako svätopeterský halier v ČSR.

Dr. Jozef Kosorín sa zúčastnil v januári 1945 piešťanského sjazdu mladých ľudákov a mal vliv na koncipovanie manifestu, ktorý bol po skončení rokovaní na sjazde vydaný. Pred koncom vojny zúčastňoval sa schôdzok ľudáckych vysokoškolákov, na ktorých bol prítomný aj Dr. Ferdinand Ďurčanský a na ktorých boli predjednávané plány, ako sa zariadiť po skončení vojny a na ktorých bolo debatované o budúcom postavení Slovenska. Dr. Kosorín vedel o tom, že Ing. Jurčovič bol v styku s Dr. Kirschbaumom, ktorého navštívil pri svojej ceste do Švajčiarska v roku 1945. Kosorín bol tiež prítomný na schôzke, ktorá sa konala v júni 1946 na byte Dr. Kempného, na ktorej Ing. Jurčovič podal správu o svojom jednaní so slovenským emigrantom Petrom Prídavkom,

ktorého navštívil za svojej sestry do Londýna, ktorí vykonal na útraty Povorenictva výživu. Títo okolnosti, t.j. obsah jednaní Ing. Jurčoviča s Petrom Frídavkom a rokovania na schôdske u Kempného neoznámil Kosorín bezpečnostným úradom.

Pavel Čarnogurský sa zúčastňoval jednaní a porád medzi politickými činiteľmi, na ktorých bolo jednané o utvorení tretej, katolíckej, protikomunistickej strany a jednania o dohode medzi stranou DS a predstaviteľmi slovenského katolicizmu. Na žiadosť príbuzných Dr. Tisu jednal s politickými činiteľmi a s predstaviteľmi cirkvi o obhajovaní Dr. Tisu pri procese pred NS a o obstarávaní finančných prostriedkov pre obhájcov. Mal styk s Karolom Sidorom a doprevádzal rodinu Karola Sidora do Flana na úteku do Ríma. Od Karola Sidora dostal list, ktorý mu doručil Dušan Janota a v ktorom Sidor vyslovuje svoje rozhorčenie nad výsledkom procesu s Dr. Tisom a zdieľuje sa o vysielaní slovenskej emigrácie vysielateľom "Pribina", ktorý je obsluhovaný Polakovičom a Dilongom. Doručil biskupom Vojtaškovi a Čárskemu list Karola Sidora, ktorý tiež priniesol Janota a v ktorom okrem horeuvedených skutočností tiež žiadal, aby slovenskí biskupi nevydali žiadne prehlásenie pre skupinu Dr. Jurčanského. Od Jurčoviča sa Čarnogurský dozvedel, že tento navštívil v roku 1945 Dr. Kirschbauma a že s ním hovoril o politickej situácii. Ďalej sa od neho dozvedel o návšteve u Frídavka a o všetkom, čo Jurčovič s Frídavkom hovoril. Podľa výpovedi Ing. Jurčoviča, sa Čarnogurský kľobil k politike Sidorovej.

Čarnogurský ďalej vedel o tom, že Sidor Lančarič a Peter Maxon jednali za svojho pobytu v Ríme s Karolom Sidorom. Čarnogurský posielal po Lančaričovi do Ríma Sidorovi odkaz, ako to stojí so Sidorom pred NS.

Peter Maxoň sa zúčastňoval schôdzok Dr. Kempného, na ktorých bola zjavná separatistická protisovietská, protikomunistická a ľudská tendencia. Zúčastnil sa jednaní o získavaní finančných prostriedkov pre ilegálne hnutie doma, pre emigráciu v zahraničí a pre finančné zaistenie osôb, ktoré mali odísť do cudziny, kde by posilnili slovenskú emigráciu a prípadne utvorili slovenskú vládu. Informoval členov skupiny Dr. Kempného, že finančné prostriedky sa dajú získať u firiem, ktoré sa zaoberajú zahraničným obchodom a kompenzáciami. Najmä u firiem, ktoré obchodujú s potravinami a knovinami. Peter Maxoň navštívil

koncom augusta, alebo začiatkom septembra 1947 Karola Sidora a vyriadil mu odkaz Dr. Obtuloviča, ktorý žiadal, aby mu Sidor zaslal inštrukcie, ako sa má ďalej vyvíjať spolupráca katolíckych politikov v rámci DS a súčasne vyriadil Sidorovi, že na Slovensku je v prúde akcia na získavanie finančných prostriedkov pre slovenskú emigráciu. Sidor túto akciu vítal a žiadal, aby peniaze boli čo najskôr poslané tiež do Ríma, aby mohla byť slovenská emigrácia transportovaná do zahraničia. Odkaz Karola Sidora vyriadil Maxoň Obtulovičovi. Maxoň ďalej navštívil emigranta, Dr. Gréberta vo Švajčiarsku, ktorému ponúkol finančné prostriedky a od ktorého priniesol príkaz Petra Prídavka, aby niektorí politickí činitelia slovenského katolicizmu a to Dr. Obtulovič, Dr. Staško, Dr. Kempný, Dr. Böhm a Fraštacký opustili ČSR a odišli do exilu.

Karol Kožár stretol sa vo Švajčiarsku s Petrom Maxoňom a Dr. Arvédom Grébertom a obdržal tiež úkol, aby vyriadil odkaz pre horeuvedené osoby, že majú odísť do zahraničia so tým účelom, aby posilnili slovenskú emigráciu pred nastávajúcimi konfliktami medzi Západom a Východom. O týchto veciach podal Karol

-730-
71-15

Koňár Dr. Obtulovičovi a iným zainteresovaným osobám informácie.

Dr. Jozef Staško, poslanec ÚNS bol členom skupiny Dr. Kempného, ktorá usilovala o znovuvytvorenie samostatného Slovenského štátu. Zúčastnil sa schôdzok tejto skupiny a vedel o spojení s emigrantmi Sidorom, Prídavkom, Kirschbaumom a Grébertom. Ďalej zbieral na podporu činnosti slovenskej emigrácie v zahraničí finančné prostriedky a podľa príkazu Petra Prídavka organizoval na Slovensku skupinu "Obzor", ktorú mala utiecť do zahraničia.

Dr. Ľudovít Obtulovič, ako starší advokát a najmä ako zástupca bratislavskej cirkevnej obce a viacerých cirkevných inštitúcií mal široký okruh známych z radov duchovenstva a cirkevných predstaviteľov vôbec. Ako taký bol styčnou osobou a informátorom hlavne v dobe tvorenia sa tretej politickej strany na Slovensku, kedy určoval, kto z radu katolíckej inteligencie sa má stať presadzovateľom politiky katolíkov na Slovensku. Zúčastňoval sa všetkých dôležitejších porád a schôdzí v tejto veci vedených. Bol informovaný o ceste Ing. Jurčoviča do Švajčiarska, o jeho stretnutí sa s Dr. Kirschbaumom a jeho rozhovore s týmto. Od Ing. Jurčoviča vedel, že Dr. Kirschbaum vo Švajčiarsku navštevuje tiež veľkoobchodník drevom Peter Maxon. Vedel ďalej o ceste Ing. Jurčoviča do Londýna /: v júli 1946 :/. Ing. Jurčovič po svojom návrate domov informoval Dr. Obtuloviča v prítomnosti Dr. Staška a Ing. Št. Horvátha, ako aj Pavla Čarnogurského o tom, že vyhliadal v Londýne Prídavka a o obsahu ich rozhovoru, ako aj o tom, že mu dal peniaze a priniesol so sebou brožúry, ktoré mu Prídavok odovzdal.

Obtulovič vedel o Maxonových cestách do cudziny a o tom, že ich Maxon využíva k návšteve slovenských emigrantov v zahra-

ničí a to: Dr. Kirschbauma, Dr. Gréberta a Sidora. Od Gréberta priniesol Maxon Dr. Obtulovičovi odkaz, že Dr. Obtulovič, Dr. Kempný a Dr. Běha majú odísť na Západ posilniť slovenskú emigráciu ako osoby, ktoré nie sú príliš kompromitované fašistickou činnosťou a ich odchod aby bol senzáčný, podobne ako to bolo v prípade maj. min. predsedu Nagya. O tomto Maxon ďalej Dr. Obtulovičovi povedal, že príkaz je od Prídavka.

Pred odchodom Maxona do Talianska, 11.10.1947, požiadal ho Dr. Obtulovič, aby vo Vatikáne vyhľadal Sidora a informoval ho o jeho situácii, ako aj o súčasnej politickej situácii na Slovensku vôbec.

Dr. Obtulovič vedel o liste, ktorý Čarnogurský dostal od Sidora a bol prítomný, keď ho Čarnogurský v prítomnosti Dr. Stašku a Dr. Hrnčiara čítal. Od Čarnogurského bol informovaný o tom, že tomuto sa podarilo prostredníctvom istej bratislavskej firmy poslať do Talianska pve profesora Dr. Barteka niekoľko 10.000 lír.

Prípravoval spoločne s Dr. Kempným a Dr. Staškom organizovaný odchod do zahraničia s tým úmyslom, aby sa vyhol vyšetrovaniu a pripojil sa k niektorej skupine slovenských emigrantov. Za týmto účelom s menovanými sa dohodovil a spolu získali Maxona, aby zabezpečil finančné a iné technické prostriedky. Vedel o tom, že Dr. Kempný prostredníctvom jemu neznámej osoby /: z amerického vydánctva v Prahe /: mal vopred dostať tzv. "glate", t.j. povolenie pobytu v americkom priestore.

Dr. Ivan Marín pred príchodom fronty evakuoval do abása, kde bol aj jeho brat Dr. Karol Marín, osobný tajomník býv. prezidenta Dr. J. Tisu, ktorý tam tiež bol a ktorý Dr. Ivana Marína prijal za osobného tajomníka, miesto jeho brata. Vo veci Dr. Tisu vyjednával s kardinálom Dr. Paulhaberom a bol s ním potom

~~732~~
73

spolu zaistený a dopravený do ČSR. Po svojom prepustení z väzenia bol poverený Pavlom Čarnogurským vyberaním peňazí na podporu procesu Dr. Josefa Tisu. Bol informovaný od svojho brata, Dr. K. Murína, že Dr. Tiso pred popravou sveril svoju spovedníkovu "Odkaz slovenskému národu" a podpísal sväté obrázky, ďalej o organizovanom odchode jeho brata Dr. K. Murína do zahraničia a o tom, že sebral so sebou uvedený "Odkaz", sväté obrázky s podpisom Tisu a čistý károk papiera s podpisom tým istým. Vedel tiež o osobách, ktoré "arolovi Murínovi sprostredkovaly a umožnily odchod do zahraničia.

Murín bol informovaný aj o tom, že ešte pred odchodom jeho brata Dr. K. Murína do zahraničia, navštevovali tohoto spojky zo zahraničia, ktoré udržovali styk medzi ním a slovenskou zahraničnou emigráciou. Sám vo dvoch prípadoch sa s nimi showíral. Vedel o tom, že touto cestou dostal jeho brat Dr. K. Murín Ľurčanského memorandum, ktoré aj čítal so svojím švagrom prof. Dr. Jurajom Hajcom. Vedel o tom, že Dr. Beňuška dostáva listy od Dr. Polakoviča, žijúceho v emigrácii v Taliansku, o ktorom vedel, že spolupracuje s Ľurčanským a tajomníkom tzv. SAV-ju a že nie len z tlače, ale aj z listu, ktorý Dr. Polakovič poslal Dr. Beňuškovi a tento ho dal čítať Murínovi. Od Vilčekovej /:sestra Ferd. Ľurčanského:/ bol informovaný, že táto dostáva listy od svojich bratov a sprostredkoval jej výmenu 35.000,--Kčs za 1.000 švajčiarskych frankov. Tieto peniaze vymenil brat Dr. Polakoviča - Ing. Polakovič a sám tiež poslal svojmu bratovi 1.000 švajčiarskych frankov, ktoré Dr. Murín odovzdal Vilčekovej a táto prostredníctvom sestry kláštora saleziánok z Mitry - Štefanie Bokorovej - ich poslala svojím bratom a Dr. Polakovičovi do Talianska. Bokorová po návrate na Slovensko Vilčekovej priniesla

listy od menovaných.

Od Ing. J u r č o v i č a bol informovaný o jeho návšteve u P r í d a v k a a o i c h vzájomnom rozhovore.

Sám M u r í n odoslal list do Vatikánu na kňaza Z e l e ň á k a s odohovoreným textom o ktorom vedel, že je sprostredkovateľom pri odosielaní a prijímaní správ a listov pre Dr. Ďurčanského.

Zo zhorauvedeného vyplýva, že Dr. K e m p n ý, ako predstaviteľ mladého ľudáckeho smeru už za býv. Slov. štátu požíval plnú dôveru vtedajších štátnych činiteľov slovenských, ktorí utekali po utvorení republiky Československej do zahraničia a tam vyvíjali činnosť na znovuvytvorenie samostatného Slov. štátu. Túto dôveru potvrdil Dr. Kempný tým, že prijímal spojky od Dr. Ďurčanského, týmto oznamoval rôzne dôležité veci a sľúbil im spoluprácu so slovenskou emigráciou v každom smere. Túto jeho činnosť sám potvrdzoval vo svojich listoch Dr. Ďurčanský o čom sú dôkazy zabavenej korešpondencie Obuchovej a v listoch ktorý bol adresovaný Dr. Rajecovi od Dr. Ďurčanského. Vyvrcholením tejto jeho protištátnej činnosti bolo pripravovanie úteku jeho Dr. O b t u l o v i č a, Petra Maxoňa, Dr. Staška, za tým účelom, aby slovenska emigrácia, ktorá chcela vytvoriť samostatnú emigrantskú vládu samostatného Slov. štátu v zahraničí mohla do tejto zaradiť tiež dôležitých politických činiteľov terajších a tým dokazovať, že slovenský národ nie je spokojný s ČSR a túži po osamostatnení sa, či už v samostatnom Slov. štáte alebo v Slov. štáte, ktorý by bol súčiastkou stredoeurópskej federácie.

Osoby zo skupiny, ktorá je známa pod menom Dr. Kempný a spol. sledovali ten istý cieľ ako sám Dr. Kempný, za týmto účelom sa s ním sústavne schádzali, sa s ním radili a svoju činnosť zamerali k rozbitiu ČSR a vytvorenie situácie obdobnej roku 1938-1939.

Brat slava, dňa 8. decembra 1947.